

Introitus:

Tobě, Hospodine, patří velikost, udatnost, sláva, síla i nádhera, ano všechno, *co je* na nebesích i na zemi. Tobě, Hospodine, patří království, vyvýšený jsi jako hlava nade všechno. Bohatství i sláva *jsou* od tebe, ty vládneš nade vším, ve tvé ruce *je* síla a udatnost, ve tvé ruce *je* učinit velkým a posílit každého.

1. kniha Kronik 29:11n

Čtení z epištol:

⁵ Stejně se vy mladší podříd'te starším. A všichni se oblečte v pokoru jeden vůči druhému, neboť, Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.'

⁶ Pokořte se tedy pod mocnou Boží ruku, aby vás povýšil v příhodný čas. ⁷ Všechnu svou starost uvrhněte na něho, neboť mu na vás záleží.

1. dopis Petrův 5:5-7

Čtení z prorocké knihy Nové smlouvy:

⁷ Andělu sboru ve Filadelfii napiš:

„Toto praví ten Svatý, ten Pravý, který má klíč Davidův; když on otevírá, nikdo nezavře, a když *on* zavírá, nikdo neotevře: ⁸ Zním tvé skutky. Hle, postavil jsem před tebou otevřené dveře, které nemůže nikdo zavřít. Neboť máš malou moc, a *přece* jsi zachoval mé slovo a nezapřel jsi mé jméno. ⁹ Hle, dávám *ti* ze synagogy Satanovy ty, kdo o sobě říkají, že jsou Židé, a nejsou, ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a pokloní se před tvými nohama; a poznají, že já jsem si tě zamiloval. ¹⁰ Protože jsi zachoval slovo mé vytrvalosti, i já zachovám tebe v hodině zkoušky, která má přijít na celý obydlený svět, aby vyzkoušela obyvatele země. ¹¹ Přijdu brzy. Drž pevně, co máš, aby ti nikdo nevzal věnec *vítěze*. ¹² Kdo vítězí, toho učiním sloupem ve svatyni svého Boha a již nikdy nevyjde ven. Napíšu na něj jméno svého Boha a jméno města svého Boha, nového Jeruzaléma, který sestupuje z nebe od mého Boha, i své nové jméno. ¹³ Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům.'“

Zjevení Janovo 3:7-13

Čtení z evangelia:

²⁹ Ani vy nehledejte, co byste jedli a co byste pili, a nezneklidňujte se *tím*. ³⁰ Toto všechno horlivě hledají národy tohoto světa. Váš Otec ví, že to potřebujete. ³¹ Hledejte však jeho království, a toto vám bude přidáno. ³² Neboj se, malé stádečko, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.

Lukášovo evangelium 12:29-32

Co máme? aneb Jediná jistota křesťanského života

Před týdnem jsme společně četli evangelium v místě, kde Pán svěruje Petrovi klíče království nebeského. Přidali jsme si k tomu text, kde o zacházení s těmito klíči mluví Pán se všemi učedníky.¹ Řekli jsme si, že je to odkaz na starý text o Eljakimovi, synu Chilkijášovu, z proroctví Izajášova² Jak je ta Bible pěkně provázána! A tady, v knize Zjevení, v dopise Pána pánů Filadelfské církvi, vidíme, že držitelem těchto klíčů je stále náš Pán. Nám, svým učedníkům, dal jen duplikát. Ty původní certifikované klíče, ty má stále v rukách On! A nikomu je nedá.

Ale hlavně čteme, že nestojí zamračeně u bran, které jsou zavřené a nemračí se, nebručí jako zburcovaný noční vrátný, když se má zvednout, najít klíč, rozmotat řetězy a

¹ Viz Matoušovo evangelium 16:13-20 a 18:18-19

² Viz Izajášovo proroctví 22:20nn

odemknout. Naopak! Je otevřeno a nikdo nemůže zavřít! První jasná zpráva: Dveře domova jsou otevřeny a jsou pod dobrým dozorem toho, kdo by je mohl zavřít. Sice kdekdo povykuje, že by nám mohl zamezit přístup k domovu, ale nepovede se mu to. Nikdo, kromě toho našeho dobrého Pána, je nedovede zavřít. Nikdo!

Zdá se, že by mohla zaniknout naše víra. Je tak křehká. Může se zhroutit naše zaměstnání, můžeme přijít o demokracii ve státě, může na nás přijít zhoubná nemoc, můžeme se dostat do rodinné krize... A nejenom tak osobně - dopis, který jsme četli, je psán celému sboru - může se dostat do krize církve, sbor. Můžeme se rozpadnout z nezájmu, lenosti, strachu a třeba i hlouposti... Máme prostě strach, že nezvládneme žít a kdekdo nám to připomíná a oživuje. Žijeme v době šířitelů obav a strachů; částečně opodstatněných a částečně hloupých strachů.³ Tak, přátelé, první zpráva této neděle: Dveře jsou otevřené a žádný, doslova žádný, je nemůže zavřít, jen Pán!

Navíc, je tu někdo, kdo zná naše skutky. Možnost odposlechů zvýšila výrazně objasněnost trestných činů, zvláště v násilné trestné činnosti. Ale odposlechy jsou strašlivým postrachem všech ekonomických zločinců.⁴ Někdo zná všechny naše skutky, vše, na čem jsme se domluvili, ať jsme tomu říkali kódovaně *králíci*, *kapřící* či jak jinak. Ale někdo také zná, co jsme udělali dobrého!

Znáte to? Sami sobě jsme strašnými soudci, tvrdě odsuzujeme svoji neschopnost. Máme dojem, že jsme nic nedokázali. Dovede se to na nás navalit jedna dvě. Žena v domácnosti stále poletuje kolem dětí a má dojem, že nic nezvládne. Okna, zahrádka, nezavařuje se, vymalováno není už léta... Jsme nemožní! Není nic lehčího, než vzbudit v člověku dojem, že je naprostý *looser*. Ale Pán zná naše skutky! To je druhá důležitá zpráva této neděle.

V mírně nepřehledné zprávě, která se zabývá místní situací ve Filadelfii, najdeme výzvu: "Drž se toho, co máš!" (3:11) a tak se musíme ptát, co vlastně máme? Biblický text nám odpovídá, že Filadelfští měli **malou moc** (3:8). Byli nepatrní a bez velkého vlivu.⁵ Neměli mandát senátorů, poslanců a hejtmanů, nevládli ozbrojeným silám, nedisponovali odposlechy. Měli zkrátka zcela malou moc. Nepatrnou a slabou moc. Neměli šanci nic pořádně ovlivnit. Znáte to?! To je přesně to, co nás dovádí do pasivity, zoufalé legrace politických vtípů, jako léku na bolest. A nebo k bezzubému vzteku psů na řetěze, kteří štěkají jako posedlí. Sprosté nadávky, odpor a nechuť vůči bídným vládcům, to je vše, nač se zmůžeme. Je to tak lidské a tak běžné!

Václav Havel napsal na Hrádečku v říjnu 1978 na památku filozofa Jana Patočky, který zemřel po návratu domů z jednoho výslechu na StB, dlouhý esej „Moc bezmocných“.

³ Některé lidi uvedla do paniky zpráva, že rozpuštěním Poslanecké sněmovny P ČR nastane čas absolutní moci prezidenta republiky! Viz: http://www.lidovky.cz/po-rozpusteni-snemovny-bude-mit-zeman-absolutni-moc-rika-nemcova-pyx-zpravy-domov.aspx?c=A130811_135744_in_domov_vsv
Ještě zcela obecně, nepoliticky: Šířitele hloupých strachů je třeba upozornit, že slouží ďáblu a na svou "práci" těžce doplatí... *Anathema est!*

⁴ Bakalářská práce PF MU Brno, Radim Vašák - viz bod 9. závěr: http://is.muni.cz/th/344131/pravf_b/Radim_Vasak_-_Bakalarska_prace_-_odposlechy_telefonicnich_hovoru_podle_platneho_ceskeho_procesniho_prava.txt a také: <http://www.mvcr.cz/clanek/pocet-registrovanых-trestnych-cinu-byl-v-lonskem-roce-nejnizsi-za-19-let.aspx>
Perlička: Zdrogovaný poslanec Pavel Bém o odposleších a šmírování dokázal pěknou chvíli mluvit ve svém projevu, který by měl vejít do dějin: <http://zpravy.ihned.cz/c1-60389680-budu-rikat-co-si-myslim-prohlasil-ve-snemovne-bem-mluvil-i-o-vlastnim-vycvicenem-tele>

Popisuje tok myšlenek jednoho naprosto bezmocného *zelináře*, který nemůže nic změnit. Dnes se - mám dojem - i my blížíme zelináři v bodě, ve kterém zelinář dochází k tomu, že se nedá nic dělat. Přemýšlí o tom, že se poddá a mezi celer a cibuli vyvěsí požadované heslo socialismu... Ale naproti zelináři je Havlův popis *moci bezmocných* disidentů,⁶ což je dnes slovo bez významu jak z muzea, plný chuti měnit vše s vírou, že nelze mlčet. Havel to napsal dobře, ale jeho disidentství a *moc bezmocných* byla pořád ještě větší, než malá moc Filadelfských.

A přesto se jí měli držet, protože je mohla dovést k vítězství. Ztratit tuhle malou moc mohlo znamenat ztratit velké výsledky. Když mluvím o malé filadelfské moci, myslím tím na maminky zoufale přilepené k dětem, drtivé poklopy hypoték a splácení do konce života, husté deky pomluv a nezájmu o lidi, kteří nic neznamenají, bezmoc odsouzení, který se nemůže dovolat spravedlnosti...⁷

Stejný pocit může mít společenství křesťanů v současné společnosti. Je zoufale *nesexy*, bez reálného vlivu na společnost. Nikdo se nepídí po církvi, ta je na nejnižších místech popularity. Představitelé některých církví se zможou leda na moralizování a nebo na nesrozumitelné obřady na veřejnosti...

Je dobře si přiznat svou minimální moc, ale zároveň si jí držet. Ta minimální moc říci *Ano, ano, Ne a ne*. Mít svůj názor a laskavě jej vysvětlovat a obhajovat. Dělat svoje málo. Zkusit udělat to, co se udělat má. Moc obětovat se. Nevzdat se strachu. Držet se jistoty, že jsme Boží děti. Tu moc nám nikdo nesebere... Ta moc nás nakonec dovede k vavřínu vítězů. A to je třetí důležitá zpráva této neděle.

Na cestu domů:

“Jestliže jste tedy s Kristem vstali, usilujte o to, *co je* nahoře, kde Kristus sedí na Boží pravici. Myslete na to, *co je* nahoře, ne na to, *co je* na zemi. Neboť jste zemřeli a váš život je ukryt s Kristem v Bohu. A když se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete ve slávě.” (Koloským 3:1-4)

“Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě se neukázalo, co budeme. Víme *však*, že až se zjeví, budeme mu podobni, protože ho uvidíme takového, jaký je.” (1. dopis Janův 3:2)

Historická souvislost na okraj:

Filadelfie (dnes Alashehir – město Boží), bylo důležitým městem Lydie, později jedno z důležitých míst římské provincie Asie. Stálo pod horou Tmolus v kraji, který byl postihován častým zemětřesením. Zemětřesení vrhlo Filadelfii do chudoby. Přestože město neslo krásné jméno „láska bratrská“ od dobrého vztahu krále Atalla II. (žijícího ve druhém století před Kristem) a jeho bratra Eumena, bylo díky velkým darům císaře Tiberia bylo přejmenováno na Neocesareu. Tam může být ozvěna „nového jména“, které se zmiňuje ve verši 12. Poloha nesmírně svědčila vinné révě, a tak se v kraji uctíval Dionýsos. Kult, který se stal populárním v helenistickém Řecku, souvisel s opilstvím, sexem a dalšími nestřízlivostmi. Opilecké volání *Euoē, Saboe!* jehož význam neznáme, až příliš židům připomínalo zvolání *Jahveh Sabaoth*, vyslovované *lao Sabao(th)*. Navíc běžné symboly vinného listu, hroznů a kalichů byly jak židovské, tak dionýzovské. Proto byl kult výrazem největšího ponížení pro Izraelity (viz 2. Makabejských 6, 7). Když odmítali nést dionýzovské věnce z vinných ratolestí a listů, byli trestáni velmi tvrdě. Pán všem vytrvalým slibuje věnec vítězů – vavřínový.

⁶ latinsky *protivník*

⁷ V sobotu 10.8.2013 zemřel v 53 letech pan František Dohnal, nedávno ještě prezident NKÚ, kterého odsoudili za to, že nedal možnost kontrolovat úřad poslancům plným pomstychtivostí za odhalení tohoto úřadu. Dnes obsadili vedení tohoto úřadu právě ti, kteří nechtěli být kontrolováni a František Dohnal byl odsouzen a umlčen. Bezmoc...